Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

11. července 2018 *

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 1999/5/ES – Vzájemné uznávání shody rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení – Existence harmonizovaných norem – Nutnost, aby se výrobce obrátil na oznámený subjekt – Uvedení identifikačního čísla oznámeného subjektu“

Ve věci C-192/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 23. února 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 13. dubna 2017, v řízení

Cobra SpA

proti

Ministero dello Sviluppo economico,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení C. Vajda (zpravodaj), předseda senátu, K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Garofolim, avvocato dello Stato,

– za Evropskou komisi G. Gattinarou a D. Kukovcem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. 1999, L 91, s. 10; Zvl. vyd. 13/23, s. 254), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. 2009, L 188, s. 14) (dále jen „směrnice 1999/5“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností COBRA SpA a Ministero dello Sviluppo economico (ministerstvo pro hospodářský rozvoj, dále jen „MISE“) ve věci chybějícího identifikačního čísla oznámeného subjektu na přístrojích vyráběných společností COBRA a na jejich obalech.

Právní rámec

Unijní právo

3 Směrnice 1999/5 byla zrušena a s účinností od 13. června 2016 nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a o zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. 2014, L 153, s. 62). Vzhledem k rozhodné době z hlediska skutkového stavu v původním řízení je však projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce posuzována s ohledem na směrnici 1999/5.

4 Body 14, 27 a 32 odůvodnění směrnice 1999/5 stanovily:

„(14) vzhledem k tomu, že by se mělo dbát na to, aby rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení neohrožovala zdraví způsobem, kterého je možné se vyvarovat;

[…]

(27) vzhledem k tomu, že je ve veřejném zájmu, aby v souvislosti s vývojem a výrobou rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení byly na evropské úrovni k dispozici harmonizované normy; že při dodržování těchto harmonizovaných norem lze předpokládat shodu se základními požadavky; že jsou přípustné jiné způsoby ověřování shody se základními požadavky;

[…]

(32) vzhledem k tomu, že by v případě rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení, která splňují příslušné základní požadavky, měl být povolen volný oběh; že by v případě těchto zařízení mělo být povoleno, aby byla uváděna do provozu za účelem, k němuž jsou určena; že toto uvádění do provozu může být vázáno udělením oprávnění k využívání rádiového spektra a k poskytování dotyčné služby.“

5 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti a cíl“, v odstavci 1 stanovil:

„Tato směrnice vytváří předpisový rámec pro volný pohyb a uvádění na trh a do provozu ve Společenství rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení.“

6 Článek 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Definice“, stanovil

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[…]

c) ‚rádiovým zařízením' se rozumí výrobek nebo jeho důležitá část umožňující komunikaci na základě vyzařování a/nebo příjmu rádiových vln s použitím rádiového spektra přiděleného pro zemské/kosmické radiokomunikace;

[…]

h) ‚harmonizovanou normou' se rozumí technická specifikace přijatá uznaným normalizačním orgánem na základě pověření Komise v souladu s postupem stanoveným směrnicí [Evropského parlamentu a Rady] 98/34/ES [ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337)] za účelem stanovení evropského požadavku, jehož splnění není povinné."

7 Článek 3 téže směrnice, nadepsaný „Základní požadavky", v odstavci 1 stanovil:

„Na všechny přístroje se vztahují tyto základní požadavky:

a) ochrana zdraví a bezpečnosti uživatele a jakýchkoli dalších osob, včetně dosažení cílů obsažených ve směrnici [Rady] 73/23/EHS [ze dne 19. února 1973 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí (Úř. věst. 1973, L 77, s. 29; Zvl. vyd. 13/01, s. 261)] s ohledem na požadavky na bezpečnost, avšak bez použití mezní hodnoty napětí;

b) požadavky na ochranu týkající se elektromagnetické kompatibility, obsažené ve směrnici [Rady] 89/336/EHS [ze dne 3. května 1989 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility (Úř věst. 1989, L 139, s. 19; Zvl. vyd. 13/09, s. 481)]."

8 Článek 5 směrnice 1999/5, nadepsaný „Harmonizované normy", v odstavci 1 uváděl:

„Jestliže přístroj vyhovuje příslušným harmonizovaným normám nebo jejich částem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropských společenství*, předpokládají členské státy splnění těchto základních požadavků uvedených v článku 3, které jsou obsaženy v dotyčné harmonizované normě nebo v jejích částech."

9 Článek 7 této směrnice, nadepsaný „Uvádění do provozu a právo na připojení", v odstavci 1 stanovil:

„Členské státy povolí uvádění přístroje do provozu k účelu, pro nějž je určen, pokud splňuje příslušné základní požadavky podle článku 3 a další příslušná ustanovení této směrnice."

10 Článek 10 uvedené směrnice, nadepsaný „Postupy posuzování shody", stanovil:

„1. Postupy posuzování shody stanovené v tomto článku se používají k ověřování shody přístrojů se všemi příslušnými základními požadavky stanovenými v článku 3.

[…]

3. Telekomunikační koncová zařízení, která nepoužívají frekvenční spektrum přidělené pro zemskou/kosmickou radiokomunikaci, a přijímací části rádiových zařízení se podle volby výrobce podrobí některému z postupů popsaných v přílohách II, IV nebo V.

4. Pokud výrobce použil harmonizované normy podle čl. 5 odst. 1, podrobí se rádiová zařízení, která nespadají do oblasti působnosti odstavce 3, podle volby výrobce některému z postupů popsaných v přílohách III, IV nebo V.

5. Pokud výrobce nepoužil nebo jen částečně použil harmonizované normy podle čl. 5 odst. 1, podrobí se rádiová zařízení, která nespadají do oblasti působnosti odstavce 3 tohoto článku, podle volby výrobce některému z postupů popsaných v příloze IV nebo V.

[…]“

11 Článek 11 téže směrnice, nadepsaný „Oznámené subjekty a orgány dohledu“, stanovil:

„1. Členské státy oznamují Komisi subjekty, které jmenovaly pro provádění příslušných úkolů podle článku 10. Při určení subjektů, které mají být jmenovány, použijí členské státy kritéria stanovená v příloze VI.

2. Členské státy oznamují Komisi subjekty usazené na jejich území, které mají provádět úkoly dozoru vztahující se k provádění této směrnice.

[…]“

12 Článek 12 směrnice 1999/5, nadepsaný „Označení CE“, v odstavci 1 stanovil:

„Přístroje, které splňují všechny příslušné základní požadavky, jsou opatřeny označením shody CE podle přílohy VII. Za připojení označení je odpovědný výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístrojů na trh.

Pokud se použijí postupy stanovené v přílohách III, IV nebo V, je toto označení doprovázeno identifikačním číslem oznámeného subjektu podle čl. 11 odst. 1. U rádiových zařízení se navíc uvádí identifikátor třídy zařízení, pokud byl přidělen. K zařízení může být připojeno jakékoli jiné označení pod podmínkou, že se tím nesníží viditelnost a čitelnost označení CE.“

13 Příloha III této směrnice, která se týká postupu posuzování shody podle čl. 10 odst. 4 (Interní řízení výroby a zvláštní zkoušky přístrojů), stanovila:

„Tato příloha odpovídá příloze II doplněné o tyto dodatečné požadavky:

U každého typu přístroje musí být výrobcem nebo jeho jménem provedeny všechny série základních radiotechnických zkoušek. Za určení sérií zkoušek, které se považují za základní, je odpovědný oznámený subjekt zvolený výrobcem, pokud tyto série zkoušek nejsou stanoveny v harmonizovaných normách. Oznámený subjekt vezme náležitě v úvahu dřívější rozhodnutí, která oznámené subjekty společně přijaly.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístroje na trh prohlašuje, že tyto zkoušky byly provedeny a že přístroj splňuje základní požadavky, a během výrobního procesu k němu připojí identifikační číslo oznámeného subjektu.“

14 Bod 3 přílohy VII uvedené směrnice týkající se označení zařízení podle čl. 12 odst. 1 téže směrnice stanovil, že označením CE musel být opatřen výrobek nebo jeho štítek s údaji. Mimoto jím musel být opatřen obal, pokud existoval, a průvodní dokumenty.

Italské právo

15 Decreto legislativo n. 269 – Attuazione della direttiva 1999/5/ES riguardante le apparecchiature radio, le apparecchiature terminali di telecomunicazione ed il reciproco riconoscimento della loro conformità (legislativní nařízení č. 269, kterým se provádí směrnice 1999/5/ES o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody) ze dne 9. května 2001 (řádný doplněk ke GURI č. 156 ze dne 7. července 2001, dále jen „legislativní nařízení č. 269/2001“), ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, v čl. 11 odst. 3 stanovil, že „[t]elekomunikační koncová zařízení, která nepoužívají frekvenční spektrum přidělené pro zemskou/kosmickou radiokomunikaci, a přijímací části rádiových zařízení se podle volby výrobce podrobí některému z postupů posuzování shody popsaných v přílohách II, IV nebo V tohoto nařízení“.

16 Podle čl. 11 odst. 4 tohoto legislativního nařízení platilo, že „[p]okud výrobce použil harmonizované normy podle čl. 5 odst. 1, podrobí se rádiová zařízení, která nespadají do oblasti působnosti odstavce 3, podle volby výrobce některému z postupů popsaných v přílohách III, IV nebo V tohoto nařízení“.

17 Článek 13 uvedeného legislativního nařízení stanovil, že „[p]řístroje, které splňují všechny příslušné základní požadavky uvedené v článku 3, jsou opatřeny označením shody CE podle přílohy VII. Za připojení označení je odpovědný výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený v Evropské unii nebo osoba odpovědná za uvádění přístroje na trh. Pokud se použijí postupy stanovené v přílohách III, IV nebo V tohoto nařízení, je toto označení doprovázeno identifikačním číslem oznámeného subjektu podle čl. 12 odst. 1.“

18 Příloha III téhož legislativního nařízení 269/2001 stanovila, že „u každého typu zařízení musí být výrobcem nebo na základě jeho zmocnění provedeny všechny série základních radiotechnických zkoušek. Za určení sérií zkoušek, které se považují za základní, je odpovědný oznámený subjekt zvolený výrobcem, pokud tyto série zkoušek nejsou stanoveny v harmonizovaných normách“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

19 Společnost COBRA je podnikem působícím v odvětví spotřební elektroniky, který uvádí na trh vysílač pod ochrannou známkou Pascal určený pro domácí použití, jenž je instalován v blízkosti zdroje audio nebo video signálu, zachycuje signál z tohoto zdroje a odesílá jej k poslechu nebo ke sledování do televizního přijímače umístěného do vzdálenosti 100 metrů. Tento přenos využívá rádiové spektrum, a představuje tedy vysílání po rádiových frekvencích.

20 MISE má pravomoc kontrolovat tento druh přístrojů v Itálii. Během kontroly provedené dne 18. května 2011 zjistilo, že na vzorcích přístrojů této značky, které byly nabízeny veřejnosti k prodeji, nebylo ani na přístroji, ani na jeho obalu vytištěno identifikační číslo oznámeného subjektu ve smyslu směrnice 1999/5, ale bylo uvedeno pouze v návodu k použití dodávaného s přístrojem.

21 Vzhledem k tomu, že mělo MISE za to, že tento údaj musí být uveden na samotném přístroji pro účely dodržení požadavků stanovených směrnicí 1999/5 a legislativním nařízením č. 269/2001, které zajistilo její provedení do italského práva, přikročilo ke správnímu zabavení přístrojů považovaných za nevyhovující a uložilo společnosti COBRA sankci. Kromě toho rozhodnutím ze dne 22. června 2011 této společnosti nařídilo, aby zajistila shodu u zabavených vzorků, jakož i přístrojů, které již byly uvedeny na italský trh.

22 Společnost COBRA podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (regionální správní soud pro Lazio, Itálie), v níž tvrdí, že toto rozhodnutí bylo založeno na nesprávném výkladu směrnice 1999/5, a zejména druhého pododstavce přílohy III této směrnice.

Tento soud žalobu zamítl, přičemž rozhodl, že směrnice 1999/5 a legislativní nařízení č. 269/2001 vyžadují uvedení oznámeného subjektu odpovědného za správnost kontroly shody na dotčených přístrojích s ochrannou známkou Pascal. Společnost COBRA poté podala kasační opravný prostředek ke Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie), před níž opět poukazovala na nesoulad dotčeného rozhodnutí se směrnicí 1999/5.

23 Consiglio di Stato (Státní rada) konstatuje, že dané přístroje spadají do oblasti působnosti směrnice 1999/5 z důvodu, že jsou rádiovými zařízeními ve smyslu čl. 10 odst. 4 této směrnice. Upřesňuje, že podle článku 5 uvedené směrnice se základní požadavky uvedené v článku 3 této směrnice považují za splněné u výrobků, které vyhovují harmonizovaným normám. Kromě toho poukazuje na zjevný rozpor ve směrnici 1999/5, pokud jde o shodu rádiových zařízení se základními požadavky obsaženými v článku 3 uvedené směrnice. Podle čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce uvedené směrnice platí, že přístroje, které splňují všechny základní požadavky, jsou opatřeny označením shody CE podle přílohy VII, ale uvedené ustanovení by rovněž mělo stanovit, že pokud se použije postup stanovený v příloze III téže směrnice, musí být toto označení doprovázeno identifikačním číslem oznámeného subjektu. Naproti tomu podle Consiglio di Stato (Státní rada) z této přílohy III vyplývá, že pokud byly základní radiotechnické zkoušky, které je třeba provést, definovány v harmonizovaných normách, není nutné, aby bylo označení CE doprovázeno identifikačním číslem oznámeného subjektu.

24 Consiglio di Stato (Státní rada) má za to, že když existují harmonizované normy na evropské úrovni, je nelogické a odporující zásadám proporcionality a vhodnosti vyžadovat zapojení oznámeného subjektu. Tento přístup podle jejího názoru potvrzuje vysvětlivka Komise týkající se výkladu směrnice 1999/5, podle níž platí, že pokud harmonizované normy uvádějí souhrn základních technických zkoušek pro rádiové zařízení, výrobce, který s nimi zajistí shodu, není povinen na výrobku uvádět číslo oznámeného subjektu.

25 Za těchto podmínek se Consiglio di Stato (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být směrnice [1999/5] vykládána v tom smyslu, že se výrobce, který při existenci harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, jež je třeba provést, použije postup podle druhého pododstavce přílohy III, musí obrátit na oznámený subjekt, a tudíž připojit k označení CE (osvědčujícímu shodu se základními požadavky uvedenými v uvedené směrnici) identifikační číslo oznámeného subjektu?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí výrobce při existenci harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, jež je třeba provést – poté, co použil postup podle druhého pododstavce přílohy III [směrnice 1999/5], a přesto se dobrovolně obrátil na oznámený subjekt se žádostí o potvrzení seznamu výše uvedených zkoušek – připojit k označení CE osvědčujícímu shodu se základními požadavky uvedenými [v této směrnici] identifikační číslo oznámeného subjektu?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, musí výrobce při existenci harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, jež je třeba provést – poté, co použil postup podle druhého pododstavce přílohy III [směrnice 1999/5], a přesto se dobrovolně obrátil na oznámený subjekt se žádostí o potvrzení seznamu výše uvedených zkoušek a dobrovolně připojil k výrobku identifikační číslo oznámeného subjektu – uvést identifikační číslo tohoto subjektu rovněž na výrobku a jeho obalu?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

26 Zaprvé je třeba konstatovat, že z předkládacího rozhodnutí jasně nevyplývá, jak žalobkyně v původním řízení postupovala pro účely posouzení shody dotčeného přístroje se základními požadavky uvedenými v článku 3 směrnice 1999/5. Druhá otázka položená předkládajícím soudem však spočívá na předpokladu, že se výrobce obrátil na oznámený subjekt, avšak pouze za účelem potvrzení seznamu sérií základních radiotechnických zkoušek, které mají být provedeny v rámci harmonizovaných norem. Na otázky předkládajícího soudu je tak třeba odpovědět na základě tohoto předpokladu, přičemž ověření jeho správnosti je zcela ponecháno předkládajícímu soudu.

27 Zadruhé je třeba uvést, že podle čl. 1 odst. 1 směrnice 1999/5 se tato směrnice vztahuje na rádiová zařízení, jak jsou vymezena v čl. 2 písm. c). Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že dotčený přístroj je rádiovým zařízením ve smyslu posledně uvedeného ustanovení.

K první otázce

28 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 1999/5 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud výrobce rádiového zařízení využije postupu stanoveného v druhém pododstavci přílohy III této směrnice a použije harmonizované normy za účelem určení sérií zkoušek podle tohoto pododstavce, je povinen obrátit se na oznámený subjekt uvedený v čl. 11 odst. 1 uvedené směrnice, a tudíž připojit k označení CE identifikační číslo tohoto subjektu.

29 Při výkladu ustanovení unijního práva je třeba přihlížet nejen k jejich znění, ale rovněž k jejich kontextu a cílům sledovaným právní úpravou, jejíž jsou součástí (rozsudky ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, EU:C:2000:467, bod 50; ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 54, jakož i ze dne 26. července 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, bod 73).

30 V tomto ohledu by znění čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 1999/5 mohlo samo o sobě naznačovat, že umístění označení CE na rádiové zařízení vyžaduje, aby toto označení bylo doprovázeno identifikačním číslem oznámeného subjektu podle čl. 11 odst. 1 této směrnice při použití postupu posuzování shody podle přílohy III uvedené směrnice.

31 Nicméně vzhledem k odkazu učiněnému tímto čl. 12 odst. 1 druhým pododstavcem na postup posuzování shody uvedený v této příloze III je pro účely gramatického výkladu tohoto ustanovení třeba vycházet ze znění uvedené přílohy III.

32 V tomto ohledu ze znění dotčené přílohy, na niž odkazuje uvedený čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec, vyplývá, že zapojení oznámeného subjektu při postupu posuzování shody, který upravuje, se nevyžaduje za všech okolností.

33 Zaprvé jsou v rámci tohoto postupu posuzování shody série základních radiotechnických zkoušek prováděny buď „výrobcem“, nebo „jeho jménem“. Zadruhé tato příloha stanoví, že „za určení sérií zkoušek, které se považují za základní, je odpovědný oznámený subjekt zvolený výrobcem, pokud tyto série zkoušek nejsou stanoveny v harmonizovaných normách.“

34 Ze znění přílohy III směrnice 1999/5 tedy vyplývá, že shoda přístroje se základními požadavky, kterými jsou podle čl. 10 odst. 1 této směrnice požadavky stanovené v článku 3 uvedené směrnice, může být ověřena výrobcem samotným, pokud provedl všechny série základních radiotechnických zkoušek

stanovených v harmonizovaných normách. Z toho plyne, že podle samotného znění této přílohy tento postup posuzování nevyžaduje za všech okolností zapojení oznámeného subjektu ani při volbě série základních radiotechnických zkoušek, ani za účelem jejich provedení.

35 Z toho vyplývá, že pokud výrobce vycházel z harmonizovaných norem při použití postupu posuzování shody uvedeného v příloze III směrnice 1999/5, znění čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce uvedené směrnice 1999/5, vykládané s přihlédnutím ke znění přílohy III této směrnice, musí být vykládáno v tom smyslu, že nevyžaduje, aby byl zapojen oznámený subjekt, a tudíž aby bylo označení CE na rádiovém zařízení doprovázeno identifikačním číslem takového subjektu.

36 Kontext čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 1999/5 takový výklad potvrzuje.

37 Odlišný výklad by totiž vedl k uložení povinnosti zapojit oznámený subjekt za situace, v níž se již předpokládá shoda dotčeného rádiového zařízení se základními požadavky obsaženými v článku 3 uvedené směrnice.

38 V tomto ohledu článek 10 směrnice 1999/5 stanoví postupy posuzování pro účely ověření shody přístroje s uvedenými základními požadavky obsaženými v článku 3 této směrnice. Uvedený článek 10 ve svém odstavci 4 stanoví, že pokud výrobce použil harmonizované normy, podrobí se rádiová zařízení podle volby výrobce některému z postupů popsaných v přílohách III, IV nebo V této směrnice. Jak bylo přitom uvedeno v bodě 34 tohoto rozsudku, postup posuzování stanovený v příloze III uvedené směrnice nevyžaduje zapojení oznámeného subjektu za všech okolností.

39 Kromě toho čl. 5 odst. 1 směrnice 1999/5 stanoví, že jestliže přístroj splňuje „harmonizované normy“, jež jsou vymezeny v čl. 2 písm. h) této směrnice jako „[t]echnické specifikace přijat[é] normalizačním subjektem […] za účelem stanovení evropského požadavku, jehož splnění není povinné“, vyplývá z toho rovněž předpoklad shody se základními požadavky.

40 Tento předpoklad potvrzuje jak bod 27 odůvodnění směrnice 1999/5, který stanoví, že „při dodržování […] harmonizovaných norem lze předpokládat shodu se základními požadavky“ a že „jsou přípustné jiné způsoby ověřování shody se základními požadavky“, tak příloha III uvedené směrnice, která osvobozuje výrobce od toho, aby se musel obrátit na oznámený subjekt za účelem postupu, který stanoví, pokud byla shoda přístrojů posouzena za použití harmonizovaných norem.

41 Vzhledem k tomu, že se použitím harmonizovaných norem zakládá domněnka shody přístroje se základními požadavky a že s ohledem na výklad uvedený v bodě 34 tohoto rozsudku, podle něhož zapojení oznámeného subjektu není nutné, pokud výrobce rádiových zařízení tyto normy použil, nelze výrobci, který harmonizované normy použil v rámci postupu posuzování shody uvedeného v příloze III směrnice 1999/5, uložit, aby se obrátil na oznámený subjekt, a tudíž aby připojil k označení CE umístěnému na rádiovém zařízení identifikační číslo tohoto subjektu.

42 Tento výklad čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 1999/5 a přílohy III této směrnice je kromě toho v souladu s cílem sledovaným uvedenou směrnicí. Z bodů 14 a 32 odůvodnění téže směrnice totiž vyplývá, že cílem této směrnice je zajistit volný pohyb zboží omezením překážek tohoto volného pohybu na vnitrostátní požadavky, které jsou nezbytné a přiměřené, a současně dbát na to, aby rádiová zařízení neohrožovala zdraví způsobem, kterého je možné se vyvarovat.

43 V tomto ohledu podle článku 1 směrnice 1999/5 platí, že tato směrnice vytváří předpisový rámec pro volný pohyb a uvádění takových zařízení na trh a do provozu v Unii. Článek 7 této směrnice stanoví, že členské státy povolí uvádění těchto zařízení do provozu k účelu, pro nějž jsou určena, pokud „splňují základní požadavky“. Tyto požadavky jsou vymezeny v článku 3 směrnice 1999/5 a zahrnují zejména ochranu zdraví a bezpečnost uživatele.

44 Jak přitom bylo konstatováno v bodech 39 a 40 tohoto rozsudku, článek 5 směrnice 1999/5 upravuje domněnku, že základní požadavky stanovené v článku 3 této směrnice splněny, pokud je přístroj v souladu s harmonizovanými normami. Tudíž v takové situaci není zapojení oznámeného subjektu nutné pro účely zajištění, aby uvedená zařízení neohrožovala zdraví způsobem, kterého je možné se vyvarovat, a není tedy nutné pro účely ochrany zdraví a bezpečnosti uživatele.

45 Tento výklad je podpořen skutečností, že úloha oznámeného subjektu, jak je vymezena v čl. 11 odst. 1 směrnice 1999/5, spočívá pouze v provádění „příslušných úkolů“ stanovených v postupech posuzování podle článku 10 této směrnice, a nikoli v osvědčování shody všech zařízení se základními požadavky obsaženými v článku 3 této směrnice.

46 Kromě toho nad rámec analýzy znění, kontextu čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 1999/5, jakož i jeho účelu, potvrzuje výklad obsažený v bodě 35 tohoto rozsudku vysvětlivka Komise týkající se výkladu směrnice 1999/5. V části nadepsané „*Ambiguity in Annex III to the Directive*“ z této vysvětlivky vyplývá, že když harmonizované normy uvádí všechny série základních radiotechnických zkoušek pro rádiové zařízení, výrobce, který s nimi zajistí shodu, není povinen uvádět na tomto zařízení identifikační číslo oznámeného subjektu. Tato vysvětlivka zdůrazňuje, že oznámený subjekt se nezapojuje do postupu posuzování shody stanoveného v příloze III směrnice 1999/5, pokud výrobce použije harmonizované normy, a tedy povinnost uvedená v čl. 12 odst. 1 druhém pododstavci této směrnice se neuplatní, pokud uvedený výrobce uplatnil harmonizované normy.

47 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 1999/5 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud výrobce rádiového zařízení využije postupu stanoveného v druhém pododstavci přílohy III uvedené směrnice a použije harmonizované normy za účelem určení sérií zkoušek podle tohoto pododstavce, není povinen se obrátit na oznámený subjekt podle čl. 11 odst. 1 téže směrnice, a není tudíž povinen připojit k označení CE identifikační číslo tohoto subjektu.

Ke druhé otázce

48 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 1999/5 musí být vykládán v tom smyslu, že výrobce rádiového zařízení, který použil postup podle přílohy III této směrnice po uplatnění harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, musí připojit k označení CE identifikační číslo oznámeného subjektu, na nějž se dobrovolně obrátil, aniž byl povinen tak učinit, za účelem potvrzení seznamu sérií základních radiotechnických zkoušek obsažených v uvedených harmonizovaných normách.

49 S ohledem na odpověď na první otázku takový výrobce nemůže mít povinnost připojit k označení CE identifikační číslo oznámeného subjektu, když se na tento subjekt dobrovolně obrátil za účelem potvrzení seznamu sérií základních radiotechnických zkoušek obsažených v uvedených harmonizovaných normách.

50 Vzhledem k tomu, že pokud výrobce použije postup posuzování shody uvedený v druhém pododstavci přílohy III směrnice 1999/5 a uplatní harmonizované normy pro určení sérií zkoušek uvedených ve zmíněném pododstavci, není povinen se obrátit na oznámený subjekt, a tudíž není povinen připojit k označení CE identifikační číslo tohoto subjektu, vyplývá z toho, že výrobce nemůže být povinen připojit k označení CE identifikační číslo tohoto subjektu, když se na tento subjekt obrátil dobrovolně.

51 Tento výklad je potvrzen skutečností, jak uvedla i Komise ve svém písemném vyjádření, že v případě, že oznámený subjekt není odpovědný za volbu těchto sérií zkoušek, povinnost uvést identifikační číslo tohoto subjektu by s ohledem na závěry uvedené v bodě 40 tohoto rozsudku postrádala smysl.

52 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 1999/5 musí být vykládán v tom smyslu, že výrobce rádiového zařízení, který použil postup podle přílohy III uvedené směrnice po uplatnění harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, jež je třeba provést, nemusí připojit k označení CE identifikační číslo oznámeného subjektu, na nějž se dobrovolně obrátil, aniž byl povinen tak učinit, za účelem potvrzení seznamu sérií základních radiotechnických zkoušek obsažených v uvedených harmonizovaných normách.

Ke třetí otázce

53 S ohledem na odpovědi poskytnuté na první a druhou otázku není namístě na tuto třetí otázku odpovídat.

K nákladům řízení

54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud výrobce rádiového zařízení využije postupu stanoveného ve druhém pododstavci přílohy III uvedené směrnice a použije harmonizované normy za účelem určení sérií zkoušek podle tohoto pododstavce, není povinen se obrátit na oznámený subjekt podle čl. 11 odst. 1 téže směrnice, a není tudíž povinen připojit k označení CE identifikační číslo tohoto subjektu.**

2) **Článek 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 1999/5, ve znění nařízení č. 596/2009, musí být vykládán v tom smyslu, že výrobce rádiového zařízení, který použil postup podle přílohy III uvedené směrnice po uplatnění harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, jež je třeba provést, nemusí připojit k označení CE identifikační číslo oznámeného subjektu, na nějž se dobrovolně obrátil, aniž byl povinen tak učinit, za účelem potvrzení seznamu sérií základních radiotechnických zkoušek obsažených v uvedených harmonizovaných normách.**

Podpisy.